

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemškonacionalne sanje.

Centralizem, federalizem, narodna in deželna avtonomija, to so postale reči, ki se pretresajo samo v nečitanih listih, za katere pa se poklicani zastopniki narodov bore malo menijo. Čehi se bore za svoje državno pravo, za samostalnost dežel češke kroune in kar nič jih ne skrbi, kako se bode po izločitvi teh dežel organizoval ostali del naše državne polovice. Poslanci iz Dalmacije postopajo skoro isto tako. Potegujejo se za priklopljenje Dalmacije k Banovini, ne vprašajo pa, kake razmere bi po izločitvi njihove dežele zavladale v Cislitvanski. Poljaki gledajo samo na to, da pribore Gališki čim večjo avtonomijo, za reorganizacijo cele monarhije oziroma naše državne polovice pa se ne brigajo čisto nič. O slovenskih poslancih niti ne govorimo. Izvemši isterska zastopnika se ne menijo za narodno avtonomijo, to prvo ločko našega programa, od katere izvršitve je zavisa vsa naša bodočnost, naša narodna eksistencija. Vrgli so to stvar mej staro šaro, tja, kamor je naša vlada vrgla načelo ravnopravnosti.

Nemški politiki, ne gledé na stranke h katerim spadajo, bili so doslej vedno goreči centralisti in tudi nemški nacionalci so šele letos razkrili svoje federalistično srce ter tako zopet oživili debato, kako bi bilo našo državno polovico najbolje reorganizovati. Dunajski „Deutsches Volksblatt“ je po razglasenju izjemnega stanja v Pragi obelodanil članek, v katerem se je izrekel za načelo federalizma kot jedino sredstvo za rešitev staroslavne habsburške monarhije. Tedaj se nismo ozrli na ta članek, ker nismo verjeli, da bi zagrizeni oboževalci Schönererjevi zamogli tako hitro premeniti svoje dosedanje mišljenje. Domislili smo se znanega Linškega programa nemškonacionalnih protisemitov, kateri so tedaj zahtevali izločitev Dalmacije in Gališke in razdelitev ostalega dela Cislitvanske v manjše skupine, v katerih bi imeli povsod Nemci absolutno večino in bi zamogli ponemčiti slovanske narode. „Deutsches Volksblatt“ je sicer modro prikril svoje nazore v tem oziru in se sploh le izrekel načeloma za federalizem, a že samo to je prouzročilo obširno debato v nemškourodnih listih, na ka-

tero je vredno se ozirati že zato, ker razodeva tajne nakane nemških nacionalcev, katerih ni izrazil niti navedeni Dunajski list, niti so bile precizovane v nemškonacionalnem programu, kateri je svoj čas za poskušajo razglasil neki list.

Liberška „Deutsche Volkszeitung“ pripriela se je prva tega predmeta in najprej brez komentara natisnila članek Dunajskega protisemitkonacionalnega glasila, potem pa priobčila dopis iz Gradca, v katerem se nje znani in v štajersko-nemških krogih uplivni dopisnik odločno izreka za federalizem. Ta dopisnik pojasnjuje zajedno nemškonacionalne nakane gledé nas Slovencev in prav zato nas zanimlje njegov dopis bolj nego drugo pisarjenje teh listov o preosnovi naše države. Graški modrijan pravi, da se morajo nemški nacionalci zato upirati centralizmu, ker pokrepča Jugoslovane in oškoduje Nemštvo v alpskih deželah tako, da bi iz združitve Slovencev in Hrvatov prišli Nemci v veliko nevarnost, gledé katere od državnega zbora ni pričakovati nikake pomoči. Dalje pravi dopisnik: Centralizem, ki je slabšal našo obrambo, je Jugoslovanom dovolj koristil in ti se čutijo že zadosti močne, da mislijo na federativno organizacijo v zagotovitev svoje posesti. Zoper združenje Hrvatov in Srbov Dalmacije z translitvanskimi brati ne ugovarjamo niti iz ozirov na historične tradicije niti iz ozirov na narodne interese nemške. Srbi in Hrvati govoré jeden jezik, so sinovi jednega naroda in le navidezno ločeni po veri. Njihova idealna „Velika Hrvatska“ ni izrodek fantazije, nego se snuje na zgodovinsko prošlost. Pravica ogerskih Hrvatov, zne biti se madjarskih nasilstev, se sklada z njihovimi željami. Nemci nimamo zoper državnopravno ustanovitev velikohrvatskega kraljestva, zvezanega z monarhijo po personalni uniji, nič in to temmanj, ker je izločitev Dalmacije nemško-nacionalna tirjatev, ki je za nemške Avstrijce tiste življenjske važnosti, kakor izločitev Nove Palestine, poljsko-židovske dežele Gališke. Narodna in gospodarska rešitev avstrijskih Nemcev, ki morajo sedaj Ogorski, Gališki in Dalmaciji danj plačevati, je samo federativna reorganizacija avstro-ogerske monarhije, in sicer taka, da se združijo v jedno celoto

vse nekdanje dežele nemške zaveze. Samo ob sebi je umevno, da je nemškemu uplivu ohraniti, oziroma odpreti pot z Dunaja do Adrije.

Zaduji čas smo imeli večkrat priliko opaziti, da so se Nemci v alpskih deželah naveličali boja na Češkem in da želé, naj bi se oudu doseglo nekako porazumljenje s Čehi, da bi zamogli Nemci vse svoje sile posvetiti boju zoper nas Slovence. Ta dopis je nov znak, da nameravajo Nemci najprej udušiti nas, predno se lotijo drugih slovanskih rodov, in zato moramo biti skrajno previdni gledé njihovih „federalističnih“ načel, ki imajo samo isti namen, kakor sedanji levičarski centralizem, germanizovati slovanske rodove.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. septembra.

Češke novice.

„Národní Listy“ javljajo, da je najvišje sodišče šele v predvečer razglasitve vladnih naredeb privolilo, da je smeti ustaviti tudi porote. Šele dne 12. t. m. se je najvišje sodišče o tem posvetovalo in ker je ministerstvo prosilo, naj se stvar hitro reši, se je tudi hitro rešila. Posvetovanje je trajalo malo časa; gospodje dvorni svetniki so koj pritrtili in stvar je bila dognana ter se je naznanila ministerstvu. To je bil uzrok, da dne 13. t. m. „Prager Zeitung“ še ni razglasila naredeb o zaustavi porot, pač pa „Wiener Zeitung“. — Predčerašnjim popoldne poklican je bil bivši urednik ustavljenega mladočeškega tednika „Neodvisnost“ Hajn h kazenskemu sodišču. Po kratkem zaslišanju dal ga je preiskovalni sodnik zapreti. Hajn je obtožen budododelstva motitve javnega miru in reda, veleizdaje in razžaljenja velečanstva. — V redakciji češkega protisemitskega lista „České Zajmi“ vršila se je predčerašnjim hišna preiskava, pri kateri se je iskal rokopis nekakega konfiskovanega članka. Rokopis se ni našel. Državno pravdnštvo začelo bode zoper urednika subjektivno postopati. — Na vseh srednjih šolah Praških razglasil se je ukaz, s katerim se dijakom prepoveduje, pohajati po ulicah in sicer ne sme nihče iz hiše v mesecih december, januar in februar po 7 uri zvečer, v mesecih september, oktober, november, marc, april po 8 uri in v mesecih maj, juni in juli po 9. uri.

LISTEK.

Milena.

Izvirna noveleta. — Spisal Lajoš.
(Konec.)

Bila sem silno nesrečna, a pomagati si nisem mogla; skrivala sem svoje gorje, le očetu sem tožila; on mi je bil jedina tolažba. Spoznal je i on, da se je zmotil, to ga je peklo: čez leto in dan po moji poroki legel je k večnemu počitku. Sedaj sem bila sama, imela nisem nikogar, komur bi tožila, nikogar, ki bi me tolažil. Rukić postal je pravi rabelj. Ostala mi je še jedna tolažba, da pri takem trpljenju kmalu umrjem; a sklenjeno je bilo drugače, mesto umreti dala sem novemu bitju življenje — povila sem hčerko Danilo. Upala sem sedaj, da ta dogodek spreobrne moža, a ni ga. Hvalila sem Boga, da mi je dal dete, ki je bilo jedino moje veselje v grenkih urah, katerih je bilo mnogo, mnogo, skoraj vse.

Tako sem preživela štiri leta. Moja nesreča, brezdarčno ravnanje Rukićevo je bilo vsemu mestu znano. Popival in igral je cele noči v družbi svojih prijateljev. — Četokrat prišel je ponoči — omamljen od vina — v mojo sobo ter mi velel delati družbo

njegovim prijateljem. Iti sem morala, poslušati surove govore ter jim točiti; niti jednega ni bilo vmes, ki bi imel usmiljenje in zavrnil tovariše; bili so vsi jednaki: divji in surovi. Koliko sem tačas trpela, to vé jedino on, ki vodi osodo. Nebrojnokrat klečala sem pred križanim Izveličarjem in ga prosila, da stori konec mojim mukam, katerih prenašati več ne morem.

Uslišana je bila moja molitev — a na način, kakor si ga nisem želela. Na svoj imendan povabil je Rukić tovariše svoje na gostijo, jaz sem bila z njimi pri mizi, čeravno proti moji volji, a Rukić je hotel, da sedim poleg njega. Popivalo se je, da je vse od mize teklo, slednjič pričeli so — kakor slednjokrat — igrati. Igrali so za visoke svote, Rukić je zgubljal, to ga je jezilo, stresal je jezo nad mano, sramoteč me pred družbo; razburjen kakor je bil, pil je mnogo in kar duškoma; kmalu se je upijanil tako, da ni več vedel, kaj dela, igral je brezumno in zgubil. „Milena, vina“, zakričal je divje; zgubivši zopet veliko vsoto, bil je rudeč ko rak, oči krvavo obrobjene, na čelu in senci igralo se mu kar vidoma žile. Podala sem mu kozarec, spraznil ga je do dna, kar se prime za glavo — in se zgrudi mrtev na tla; zadela ga je kap. Prestrašeni poskočimo k njemu, oblivamo

ga, tresemo, a bilo je zaman — Rukić je bil mrtev, — jaz sem bila rešena.

Hipoma se je raznesla vest, da je moj soprog umrl nauagroma izpivši kozarec vina, katerega sem mu jaz ponudila. Črez tri dni bila sem — v ječi in malo časa za tem stala sem pred protniki, tožena, da sem s trupom umrtila svojega soproga, hoteč se s tem znebiti trinoga. — Prijatelji rajncega nastopali so kot priče. — Na dan glavne obravnave trla se je v sodni dvorani množica finega in priprostega ljudstva. Kaj sem ta čas čutila, to vé sam Bog. Obravnava se je pričela, zaslišane so bile priče, zaslišani zdravniki, govoril je državni pravdnik, govoril moj zagovornik. Porotniki so zanikali vprašanje gledé moje krivde, bila sem oproščena zatožbe radi — pomanjkanja dokazov.

Bila sem oproščena, a na čelu mi je bil pritisnen pečat sramote: stala sem pred protniki tožena umora, a oproščena, ker ni bilo dokazov.

Zapustila sem kraj svojega brezmejnega gorja. Dedščine po svojem možu nisem hotela nobene, imela sem dovolj lastnega premoženja. Šla sem z detetom in staro Meto mej ptujce, kjer me ni nihče poznal. Da se bolj skrijem pred svetom, odložim tudi svoje ime ter si pridenem materino. — Tako sem prišla v to dolino, kraj mi je bil všeč, sklenila

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času**.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—203)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Linc, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Inomosta, Linc, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne v Kamnik.

" 6. " 50 " zvečer v Kamnik.

" 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

" 11. " 15 " dopoldne iz Kamnika.

" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.

" 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Išče se izurjen, priden in pošten

trgovski pomočnik

v trgovino mešanega blaga na deželi.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (965—1)

Razglas.

Zaradi opustitve poštne voženj vsled otvorjenja železniške proge Ljubljana Kočevje se bode po 1. oktobru po ceni prodalo

16 konj

ki so dobro ohranjeni. — Tudi se po ceni oddadó

poštni vozovi.

V Kočevju, dne 20. septembra 1893.

Anton Hauff

c. kr. poštar.

Dijaški koledar za leto 1893/94

se dobiva po 60 kr.

pri goopodu Ant. Zagorjan-u in pri drugih knjigotlačih.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse | Pešta, Franz-Josefsplatz št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 31. decembra 1892 frank. 125,303.151—

Letni dohodki na premijah in obrestih dne 31. decembra 1892. " 22,840.056—

Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) " 271,905.620—

V poslednji osemnajstmesečni poslovalni perijodi vložilo se je pri društvu za " 125,732.050—

novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na vloženi ponudbah " 1.853,916.605—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guidu Zeschko-tu**. (209—8)

Izborna proti boleznim žolotca

Štajerska **Rogaška deželna kiselina** Najboljša svežilna pijača

Tempeljska in Styrijska slatina.

Vedno sveža, jedrcvita polnitev v novo zgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vreca.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatcu in na Slatini; v Ljubljani v vedno sveži napolnitvi v vseh prodajalnicah mineralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu, ter v lekarnah. (398—7)

Učne knjige

za gimnazije in ljudske šole in vse druge šolske potrebščine

Dijaški koledar i. t. d.

(928—10) prodaja

Anton Zagorjan

knjigotržec

v Ljubljani, v Zvezdi št. 7.

Anton Kozlevčar
uradnik južne železnice

Ana Kozlevčar roj. Tomšičeva

poročena.

Ljubljana Vrhnika
dné 21. septembra 1893.

Mesto vsacega naznanila. (964)

Razglas.

Oddala se bo, po javni minuendni dražbi

zgradba novega lesenega mostu čez Poljansko „Soro“

na okrajni cesti v Puštalu pri Škofjiloki.

Vsi stroški proračunjeni so na 2.650 gld.

Dotični načrti, proračun, stavbeni pogoji ležali bodo na razgled v mestni pisarni v Škofjiloki do konec meseca septembra t. l.

Javna minuendna dražba vršila se bode dné 3. oktobra t. l. dopoldne od 10. do 12. ure

v mestni pisarni v Škofjiloki.

Pismene, postavno kolekovane ponudbe pošiljajo naj se na okrajni cestni odbor Škofjeloški do dné 2. oktobra t. l.

Na zavitku naj bode napis: „Ponudba“. Priloži naj se 5% jamčevine gornjega zneska, bodisi v gotovini ali v hranilničnih knjižicah. Ponudnik se mora izrečno izjaviti, da so mu znani vsi stavbeni podatki in da se vsem pogojem brez pridržka podvrže.

Okrajni cestni odbor Škofjeloški,
(903—3) v Selcih, dné 31. avgusta 1893.

Načelnik: **F. Šliber**.

Knjigarna
KLEINMAYR & BAMBERG

v Ljubljani
Kongresni trg šte. 2
priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovjših izdajah, broširane in v močnem vezu, po najnižjih cenah. (927—8)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.

Domače stvari.

— (Nova jezuitska kolonija v Ljubljani.) Kakor znano, pogajal se je knezoškofijski ordinarijat ljubljanski že lansko leto z nemškimi viteškimi redom zaradi nakupa tukajšnjega komendnega poslopa, v katerem se sedaj nabaja c. kr. za mesto delegirano okrajno sodišče, s cerkvijo in vrtom vred. Pogajanja razbila so se tačas, ker je ordinarijat bil obljubil le kupnino 50.000 gld. Kakor se nam poroča, ponovila so se sedaj pogajanja zopet in kakor vse kaže, dobil bode ordinarijat omenjeno posestvo za 80.000 gld. Kakor se nam nadalje poroča, služilo bode prostrano poslopje za jezuitsko naseljenje. Ker jezuitom razmere pri sv. Florijanu nič kaj ne prijaajo, naselili bi se radi bolj v središčni mesta. Govori se tudi o jezuitski gimnaziji itd.; koliko je na tem resnice, tega seveda ne moremo kontrolirati, ker nismo v nobeni zvezi z oskrbniki — katoliškega sklada. Kupna pogodba se bode baje kmalu podpisala.

— („Radogoj“) je pristopil kot ustanovnik gospod Oroslav Dolenc, trgovec in posestnik v Ljubljani, z doneskom 100 kron. — Živio!

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista poslali so kronine darove: Iz Kopra poslal je 6 kron gosp. N. Avelked; darovali so: gg. Dominik Lovšin, Ivan Lovšič, Kraševc, Krže, Perušek in Avelked vsak po 1 krono. — Iz Opatije 19 kron gospa Marija Alešovec, slikarjeva soproga od tamošnjih Slovencev in Slovencev; darovali so: Po 2 kroni: g. Dragotin Gašpari, poštar in g. Marija Alešovec; po 1 krono: gg. Kristina Molgoj, Marija Vozu, Tezera Fink, Julija Jamer, Marija Prezelj, Sofija Sabec, Pavlina Jenko, Marija Žuš, gdnca. Marjeta, gg. Fr. Jamer, Anton Jamer, C, hogoslovec, Fran Zore, poštni upravitelj, Makso Skapnik, Anton Cierer. — Skupaj vzprejeli smo danes 25 kron, katere izročimo vodstvu. Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Ljubljansko okrožje slov. ferijalnega društva „Sava“) priredi v soboto 23. t. m. na čast svojemu starešinskemu совету zabaven večer v klubovi sobi Hafnerjeve pivarne. Začetek ob 8. uri na večer. Ker je omenjeni večer skoro gotovo zadnji, usoja si ljubljansko upravništvo prositi častite gospe starešine in ustanovnike, da kolikor mogoče mnogobrojno dojdejo.

— (Na javni risarski šoli) tukajšnje c. kr. obrtne strokovne šole za lesno industrijo se prične pouk v nedeljo, dne 24. septembra. — Javna risarska šola je namenjena samostojnim obrtnikom, njih pomočnikom in sploh vsakemu odraslemu, kdor se zanima za risanje. Začetniki v risanju pričnó z elementarnimi vajami, bolj izurjenim pa je na razpolago bogata zbirka predlog in modelov iz šolskega inventara. — Pouk je brezplačen. Oglasila sprejema ravnateljstvo.

— (Vojaške vesti.) Danes zvečer ob 9. uri pride prvi vojaški vlak za Ljubljano, s katerim se vračajo rezervisti. Jutri popoldne pride ob 4. uri 40 minut zopet vlak za Ljubljano in Gorico. Zvečer ob 1/2 11. uri pa se pripelje s posebnim vojaškim vlakom 27. pešpolk, ki bode odslej v Ljubljani v garniziji in se bode nastanovil v novi vojašnici. Četrta batalijon domačega pešpolka, ki ostane tu, pa bode v Št. Peterski vojašnici nastanovljen.

— (Dolenjska železnica.) Ker je policijsko-tehniški ogled proge Ljubljana-Grosuplje-Kočevje imel popolnoma povoljen uspeh, se je dalo dovoljenje, da se sme odpreti nova proga ob naznačenem času.

— (Zanimiva razsodba.) Svoj čas so se gostilničarji bridko in tudi opravičeno pritoževali, da smejo tako zvani trgovci z mešanim blagom prodajati pivo v steklenicah. Ministerstvo je to pritožbo zavrnilo in izreklo, da smejo kramarji prodajati pivo v zaprtih steklenicah. Ker se to pivo prodaja v steklenicah, ki so zaprte le s patentovanimi kapselji ali porcelanastimi zamaški, pritožila se je gostilničarska zadruga v Lincu zoper to ministrsko odločbo na upravno sodišče, katero pa je pritožbo zavrglo, češ, da je navadno rabljene zamaške zmatrati za take, kakove zahteva obrtni zakon.

— (Nesreča.) Iz Vevč se nam piše: Včeraj 19. t. m. ponesrečil je v tukajšnji papirni tovarni nočni čuvaj Andrej Močilnikar. Ko je zvečer o pol sedmi uri prižgal svetilnice pred velikimi vrati, izpodletela mu je lestva, katera je bila naslonjena

na slabo pritrjen drog svetilnice. Močilnikar je padel tako nesrečno na kameniti tlak, da si je razbil črepijo. Odaesli so nezavestnega, in ob 10. uri izdihnil je nesrečnež dušo. Bil je že nad dvajset let v ti službi in zvest v svojem poklicu.

— (V Kneipovo zdravilišče v Kamniku) je prišlo v prvi polovici tega meseca 81 oseb. Vseh tujih gostov je bilo v Kamniku od početka sezone 654.

— (Novo društvo.) V Krškem osnovalo se je glasbeno društvo pod imenom „društvo Krške mestne godbe“, kateremu bode namen vzgajati mlade za glasbo pripravne moči, gojiti glasbo sploh in oživiti socijalno življenje v mestu in v okolici. Osnovni odbor je predložil pravila v potrjenje.

— (Velik požar) nastal je te dni v Stari Vasi pri Vidmu in uničil tri hiše in več gospodarskih poslopij. Gasilci iz Vidma, Krškega, Rajhenburga in Brezic, katere je načelnik železniške postaje na Vidmu g. M. Monetti brzojavno poklical, prihiteli so na lice mesta in preprečili večjo nesrečo.

— (Strela) udarila je dne 18. t. m. ob 6. uri zvečer v hlev g. Matije Krajca v Grabovem. Pogorela sta dva hleva, skedenj in 1000 stotov sena g. Matiji Krajcu, ter hlev Gregorja Uletta. Škoda prvega se ceni na 3500 gld. Bil je zavarovan pri banki „Slaviji“.

— (O razmerah na Celjski gimnaziji) smo imeli večkrat priliko govoriti. Kako prijazen je vodja gosp. Končnik Slovencev nasproti, kaže mej drugim nastopna dogodba: Djak ljubljanske gimnazije hotel je nadaljevati svoje študije na Celjski gimnaziji in se je oglasil pri tamošnjem vodji. Dobil pa je odgovor: Iz Ljubljane in iz Novega Mesta se na Celjski gimnaziji ne vzprejme nikdo. Kako pač utemeljuje g. vodja Celjske gimnazije ta svoj izrek? Učiteljstvo in vodstva obeh omenjenih zavodov se pač smejo zahvaliti g. Končniku za čudno sodbo, katero je on izrekel.

— (Volilni shod za Kozjanski okraj) je bil minulo nedeljo v Dobbi v slovesno nakičenih prostorih g. župana. Muogobrojno došle udeležnike in posebno gg. poslance pozdravil je č. g. župnik Kukovič. Prvi je potem govoril državni poslanec g. M. Vošnjak, ter poročal o svojem delovanju v državnem zboru in razjasnjeval notranji politični položaj. Deželni poslanec ces. svetnik Jerman poročal je o svojem delovanju v dež. zboru, posebno o deželnem budžetu. Obe poročila sta se vzprejeli z veliko pohvalo in se je izrekla gg. poslancema zahvala. Dež. poslanec g. dr. Jož. Sernec govoril je o narodno-gospodarskih razmerah mej Slovenci in posebno poudarjal potrebo narodne šole, ker je v sedanjih časih tudi kmetu potreba večjega naobraženja, ako boče napredovati. O raznih predmetih so govorili še gg. dr. Vrečko, dr. Romih in Drag. Hribar. Vsi govori bili so vzprejeti odobrovalno. Konečno se je izreklo po predlogu g. Trčka iz Kozjegga gg. poslancem popolno zaupanje in se jih je prosilo, naj tudi za naprej delujejo kakor doslej, ter se je zaključil shod s trikratnimi Živio-klici cesarju.

— (Nemška zagrizenost) V Velikovecu imel se je nedavno vršiti ustanovni shod podružnice sv. Cirila in Metoda v prostorih Plešunčkove gostilne. Ker je pa vsled hujskanja znanih nemških časnikov in germanskih kolovodij mož odpovedal v zadnjem trenutku in isto tako tudi drug gostilničar Taušič, ki je že dal moško besedo in so nahujskani bili tudi ostali krčmarji, moralo se je zborovanje preložiti in se bode menda v kratkem vršilo navzlic fanatizmu večinoma renegatskih Germanov v hiši vrlega trgovca g. Merlaka. Slovenski okoličani Velikovški pa naj si dobro zapomnijo podlo postopanje nekaterih oštirjev.

— (Razstavo perutnine) priredilo je društvo za gojenje perutnine v Celovci. Videle so se lepe vrste kur, rac, gosi itd. Razstavljenih je bilo tudi več tic pevk.

— (Furlanska železnica na Goriškem) se prav marljivo gradi in se sodi, da se bode izročila javnemu prometu že oktobra meseca bodočega leta.

— (Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku) priredi v nedeljo dne 24. t. m. popoldne ob 1/2 5. uri veselico v prostorih gostilne „Lukša“ z zanimivim pevskim vzpredom, godbo in umetnim ognjem. Veselice se bode udeležilo tudi „Slovensko pevsko društvo“ v Trstu, ki priredi tem povodom izlet v Prosek. Izletniki odidejo ob 1/2 3. uri iz ka-

varne „Commercio“. V slučaju neugodnega vremena preložita se izlet in veselica na dan 1. oktobra.

— (Velika tatvina na Tržaški pošti,) ki se je izvršila pred štirimi leti, je bila že skoro pozabljena. Zlaj pa se je začelo zopet mnogo govoriti o njej. Takrat je bil iz službe odpuščen poštni sluga Sever, na katerega je letel sum, a dokazati mu niso mogli ničesar in ga je moralo sodišče izpustiti iz zapora. Vse zasledovanje policije je ostalo brezuspešno. Nedavno pa je začel odpuščen Sever kupovati nič manj nego hiše, kar je vzbudilo vnovič sum proti niemu. Policija ga je zaprla in res se je našlo v njegovem stanovanju več bankovcev in celo zavitki, v katerih je bil zavit denar v blagajnici. Premeteni tatovi, katerih je moralo biti več, odnesli so takrat samo papirnati denar, to je okoli 60.000 gld., srebrnih tolarjev Marije Terezije, katerih je bilo za 40.000 gld., se niso dotaknili. Murda se bode posrečilo poštnemu vodstvu in policiji, da se najde večina ukradenega denarja, ki je bil dozdej morda na kakem varnem mestu skrit, da bi se pozabilo na tatvino.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Charles Lesseps) bil je te dni izpuščen iz zapora. Agent policije prišel je po njega v bolnico Saint-Louis, kjer je bival že 5 mesecev in ga odvedel v conciergerijo, kjer je Lesseps potrdil svoj odpust iz zapora. Soproga in mačeha njegova pozdravili sta ga v njegovem stanovanju. Potem se je odpeljal v La Cessaye, da obiše svojega očeta, ki ni ničesar vedel o njegovi obsodbi in kateri misli, da se je sin vrnil z dolgega potovanja. Charles Lesseps se hoče odslej resno baviti z Sueškim kanalom in je še vedno preverjen o sijajni bodočnosti Panamskega prekopa.

* (Štrajkujoči krčmarji.) V češkem Brodu sta krčmarja Sevcik in Blaža ondu bivajočim častnikom odpovedala obed in ker druge primerne restavracije ni, primorani so bili častniki v privatni hiši preskrbeti si hrano. Nemški listi so seve tudi pri tej priliki udrihali po čeških fanatikih. Kakor javljajo češki listi, sta restavraterja storila ta korak, ker so se častniki nedostojno izražali o češkem narodu in s svojim obnašanjem odganjali druge goste.

* (Škandal v Pariški operi) V veliki operi v Parizu zavezila sta v predstavi opere „Walküre“ dne 18. t. m. v prvem aktu v duetu Siegmunda in Sieglinde pevca in orkester tako, da sta pevca morala prenehati in je dirigent moral početi z nova. Občinstvo je žvižgalo in psikalo in v orkestru je nastala velika zmešnjava. Dirigent Viardot odpovedal se je po končanem aktu in drugo dejanje vodil je drugi kapelnik Madier.

* (Otrovana šivilja.) Na Dunaji umrla je minulo soboto 57letna šivilja Matilda Duhaek po kratki bolezni. V četrtek je šivala neko zeleno obleko in se pri delu zbodla z iglo v prst. Malo minut pozneje zatekla ji je roka in dva dni pozneje umrla je navzlic vsem prizadevanjem zdravnikov nesrečna šivilja po hudih bolečinah za otrovanjem krvi.

* (Žrtve vročine.) Te dni so trije italijanski polki marširali iz Torriglie v Genovo v največji pripeki. Na poti, ki je 35 kilometrov dolga, so vojaki kar cepali in polki so prišli v groznem stanju v Genovo. Vojaki so po mestu trumoma padali in so jih morali odnesti v bližnje prodajalnice, kjer so jih krepčali. Ko je jeden teh polkov prišel do vojašnice, manjkalo je 400 vojakov! Nad 40 so jih morali prevesti v bolnico, kjer sta dva že umrla za solnčarico.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 22. septembra. Občinski svet je v včerajšnji seji verificiral voitev poslancev J. Nabergoja (V. okraj) in Fr. Dolenc (IV. okraj). Slovenci pridobimo vsled tega jeden mandat.

Liberce 22. septembra. Policija zasledila tajno anarhistično društvo in zaprla okoli sto oseb, same Nemce.

Kisek 22. septembra. Včerajšnja zadnja vaja je izborno uspela. Cesar se je nadvojvodi Albrehtu toplo zahvalil za požrtvovalno vodstvo vaj, izrekel najvišje priznanje načelniku generalnega štaba Becku in svojo zahvalo vsem zapovednikom in generalom ter iskreno pohvalo vojaštvu vseh vrst. V ukazu na vojsko izreka cesar zadovoljnost z načinom, kako so se

Vojaške vaje v Kiseku.

Velikanske vojaške vaje v Kiseku so končane, cesar in njegovi gostje so ostavili malo mesta, vojaki so odkorakali na vse strani in nastal je zopet stari red v teh krajih, ki že stoletja sem niso videli toliko in tako odličnih gostov kakor sedaj. S tem pa še ni pomehale veliko zanimanje, katero je povsod obujal ta šhod raznih vladarjev. Časopisi premlevajo še vedno politični pomen vseh podrobnosti, zlasti pa cesarjevih govorov in tuje se, da bodo nekatere stranke spravile to stvar v parlamentu v pogovor. Čujejo se pa tudi druge stvari, ki nekako čudno osvetljujejo položaj ogerskega ministerstva. Tako je čitati v raznih listih, da je cesar pri vzprejemu v Kiseku izpregovoril samo nekatere besede z ministarskim predsednikom Wekerlom, potem pa da ga ni več pogledal. Tudi pri uhodu v mesto se ministarski predsednik ni vozil v istem vozu kakor cesar, kar je vedno navada. To pomeni v tem slučaju očitno zapostavljanje ministarskega predsednika. Cesar se je peljal s svojim generalnim pobočnikom grofom Paarom. Tudi cesar Viljem in saski kralj sta baje ignorirala Wekerla, a kar je najbolj čudno, načelnik generalnega štaba dopisal mu je kakor vsemnavzočnim civilistom posebno legitimacijo, s katero mu je bilo dano dovoljenje, hoditi po teršau, kjer so se vršile vojaške vaje, a pripisan je bil velepomemben odstavek: „Lastniku te legitimacije je izrecno prepovedano, stopiti v najvišji glavni stan cesarja in kralja.“ To je tako očitno in žaljivo ponižanje za ministarskega predsednika, da je ne bi verjeli, ako bi tega ne čitali v verodostojnih listih. Vzlic temu pa Wekerle ni zapustil Kiseka ostentativno, kakor se je pričakovalo, ampak ostal tam dokler niso bile končane vojaške vaje. — Veliki listi, zlasti madjarski, poslali so v Kisek svoje posebne poročevalce, ti pa niso smeli brzojaviti, kar so videli, nego so morali svoje brzojavke predložiti vojaškemu cenzorju, polkovniku Auspitzu, ki pa ni cenzuriral samo vsebine, nego tudi obliko predloženih mu brzojavk, kar je novinarje silno razburilo. Ta samooblastnost polkovnikova pride tudi v državnem zboru v razgovor. Tako je ta gospod mimo drugih popravkov tudi korigiral stavek „nemški cesar je veleposlanika Szögyenya prijazno ogovoril“ v „nemški cesar . . . je milostno ogovoril.“ Žurnalisti so se pač obrnili do Wekerla, a ta jim ni vedel pomoči. Vsled tega so razni novinarji odpotovali in dotični listi so nehali poročati o vojaških vajah.

Mirko Hrvat †

Včeraj umrl je v Djakovem po dolgotrajni bolezni predsednik hrvaškega sabora, Mirko Hrvat, jeden najodličnejših članov vladae stranke v banovini. Pokojnik se ni odlikoval niti po svojih duševnih zmožnostih niti po svojem govorniškem talentu in le nedostatek inteligentnih mož mej Madjaroni spravil ga je na tako odlično mesto, kakor je predsedništvo hrvaškega sabora. V prejšnjih letih bil je Mirko Hrvat član narodne stranke in je kot tak imel velikemu vladiki Strossmayru mnogo zahvaliti, a pozneje se je izneveril svojim načelom in se prelevil v sovražnika velikega svojega dobrotnika, ki ga je za to kaznoval z molčečim zaničevanjem.

Vnanje države.

Obisk angleškega brodogradila v italijanskih pristanih.

Kakor znano, obišče angleško brodogradila nekatere italijanske pristane in to uprav demonstrativno, kot odgovor na obisk ruskega brodogradila v Toulonu. Čuje se, da je italijanska vlada prouzročila ta obisk angleškega brodogradila, boječ se posledic rusko francoske zveze in stalnega ruskega brodogradila v Sredozemskem morju, katero bo v prvi vrsti podpiralo francosko mornarico. Italijanska vlada je vsled tega opozorila angleško vlado, da bi dobro bilo, uprizoriti tako

sem tu ostati, v samoti preživeti svoje dni, posvetiti vse svoje življenje odgoji Danile, ki je imela ta čas dve leti.

Živela sem, če ne srečno, vendar mirno. Poznala me ni nihče, nihče vedel, kdo sem.

Živela sem mirno, dokler nisi prišel Ti. S Tvojim pohodom zginil je mir, umaknil se motni in kratki sreči. Rešil si mi dete smrti, bila sem Ti hvaležna; prišel si večkrat, pričela sem te ljubiti, ljubiti z vso silo svojega srca. Utripalo mi je srce radosti, kadar si prišel, kadar si sedel poleg mene, ljubil si i Ti mene, spoznala sem to kmašu. Tvoja ljubezen je rastla dan za dnevom. na jeziku Ti je bilo, mi to povedati, a jaz sem Te prosila, ne z besedo, le z očmi, da tega ne stori. Razumel me nisi, a pokoren si bil moji resni želji. A prišel je dan, da molčati nisi mogel več, povedal si mi, kar Te je težilo, povedal mi, da me ljubiš, prosil me roke. Kako srečna sem bila v onem trenutku! In vendar bežim pred Tabo — ker Te ljubim. Umeješ? Tvoja soproga nemorem nikdar postati, s prstom bi ljudje za Teboj kazali, da imaš ženo, ki je stala pred porotniki; uničen bi bil Tvoj ugled, uničena Tvoja prihodnost, in tega bi bila kriva jaz, ki Te ljubim. Ne! Svojo srečo žrtvujem in bežim iz kraja, kjer sem bila neizmerno srečna, kjer sem uživala

demonstracijo, zajedno pa se je obrnila tudi na nemško in na avstrijsko vlado, da bi tudi poslali vsaj po jedno ladjo. Namen te demonstracije je seveda ta, pokazati svetu, da stoji Anglija na strani traveze — vsaj v miru. Italijanska vlada si nadalje zelo trudi izposlovati, da bi se angleško brodogradila ustavilo tudi v Civita Vecchia in da bi vodja angleškega brodogradila, admiral Seymour, oficijelno napravil izlet v Rim, kjer bi se mu seveda priredil velikanski vzprejem. To bi bilo velikega političnega pomena, ker bi s tem bila oficijelno priznana okupacija Rima. Vatikanski politiki bi tega seveda ne bili veseli, ker je Anglija, dasi protestantska dežela, doslej vedno vzdrževala dobre razmere z Vatikanom in ni priznala prisvojitve Rima.

Cesar Viljem in Bismarck.

Ustanovitelj nemškega cesarstva, knez Bismarck, obolev je te dni nevarno in nemški cesar mu je brzojavno ponudil, naj se preseeli v kako cesarsko palačo, kjer bi imel boljši zrak, nego na sedanjem svojem bivališču. Bismarck se je cesarju toplo zahvalil in četudi ni vzprejel cesarjeve ponudbe, je vendar to približanje največjega političnega pomena. Znauo je, da je Bismarck, odkar ni več vodja nemške politike, prelevil se v budega in nevarnega nasprotnika sedanjega kursa. Kar sta cesar in njegov novi kancelar ukrenila, vse je Bismarck s perečim sarkazmom pred vsem svetom razdiral, občitaje pri tem cesarju in vladi razne grehe in nesposobnost. Upri se je vsakemu ukrepu in velikanski ugled, kateri uživa v nemškem narodu, mu je pomagal, da je njegovo nasprotovanje oviralo vladno delovanje jako čutno. To trpko, skoro osebno sovrašтво je postalo tako rezko, da je cesar celo ignoriral poroko Bismarckovega sina Herberta in prepovedal Dunajskemu poslaniku občevati z Bismarckom. Nihče ni verjel, da se bodeta ta goreča nasprotnika, cesar Viljem in Bismarck, kdaj pobotala, zlasti ker je Bismarck vedno zabaval, da mora cesar storiti prvi korak k porazumljenju. In vendar se je tudi to zgodilo. Cesarjev brzojav in Bismarckov odgovor znači, da je zastalo in ponehala osebno nasprotstvo mej cesarjem in bivšim njegovim kancelarjem, da bo odalej mej njima vladal mir. S tem pa še ni rečeno, da bo Bismarck zopet dobil kak upliv na državno politiko in zato je ta epizoda le notranjepolitičnega pomena. Cesar se je na uljuden način znebil nevarnega nasprotnika. — Kakor javljajo razni listi, uplivali so nekateri cesarjevi sorodniki že prej na to, da bi se Bismarck in cesar Viljem pobotala, zlasti takrat, ko se je ruski car sešel z Viljemom, ter naročil generalu Walderseeju, naj Bismarka pozdravi. A doslej je novi kancelar Caprivi to še vselej prepredil.

Dopisi.

Iz Mokronoga, 21. septembra. [Izv. dop.] (Razne vesti.) Čakal in čakal sem dolgo časa, da se kdo oglasi iz našega kraja ter poroča kaj novic. Toda zaman! Našim dopisnikom so menda zmrznili prsti za pisanje. No, ohrabil se je drugi, do zdaj nepoznat dopisnik iz tega kraja, da vam, g. urednik, vsaj površno napiše o našem socialnem in društvenem življenju nekoliko vratic. —

Pred nekaj meseci je bilo čitati o napredku „Mokronoškega bralnega društva“; malo kasneje o ustanovitvi „posojilnice“, kar, bodi resnici na ljubo povedano, bilo je vse gola istina! Naše „bralno društvo“ deluje prav uspešno v sleharnem oziru: društvnikom daje obilo raznovrstnega berila na razpolaganje, bodisi političnega, bodisi beletrističnega.

Tvojo ljubezen. Da si molčal, ostala bi, ljubila Te molče, kakor Te sem, veselila se Tvojega prihoda, Tvoje prisotnosti. A tako! Bežati moram pred svojo srečo, da ne uničim Tvoje. Ljubezen zmaga!

Henrik! Solze mi rosijo lice in srce se mi krči v strašnem boji, ki ga bojujem sedaj — a ljubezen zmaga — jaz grem.

Sedaj veš vse, veš, zakaj bežim. Ne obsojaj me! Ljubim Te in Te bom ljubila vedno, prosila nebo, da Te blagoslovi.

Henrik! končujem. Hvala Ti na Tvoji ljubezni, hvala Ti na srečnih trenutkih, jedinih v mojem življenju.

Tek mojega življenja je končan; živela bom jedino svoji hčeri in Tvojemu spominu.

Ne skušaj mi slediti, jaz grem daleč proč od toč; našel me ne boš. Ne moti mi miru — za-me si Ti zgubljen — i jaz za Te.

Živi srečno — bodi mož, ne daj se sramotiti po meni slabotni ženski: Ljubezen zmaga!

Milena.

On ji ni sledil, ne nji, ne drugi.

Desetkrat je od tačas prišla vigred v deželo, a njegove roke ne krasi zakonski prstan, v njegovem srcu ni prostora za drugo, nego le za njo, ki ga je učila, da ljubezen zmaga.

nega in humorističnega. S posebno zadovoljnostjo nam je beležiti, da je društveni odbor odpravil staro „Prešo“ („Neue Freie Presse“), ki v jedno mer zabavlja Slovanom, ter jo nadomestil s „Agrarmer Tagblattom“! Tako naj bi povsodi — zlasti po „čitalnicah“ in „bralnih društvih“ izbacili vse nam sovražne nemške liste ter jih nadomestili s Slovanom naklonjenimi. Bodimo doledni te držimo se krepko in neustrašeno gesla: „Svoji k svojim“!

Poleg tega naše društvo skrbi tudi za razvedrilo svojim udom s prirejevanjem gledališčnih iger in z raznim petjem. Tako smo imeli dné 10. t. m. prav izborno veselico, ki sta jo priredili skupno „bralno društvo“ in podružnica „sv. Cirila in Metod“ za Mokronog in okolico z bogatim vzporedom na korist Ciril-Methodovi družbi. — Naš oder je še mlad ter vsi igralci in igralki popolnoma novinci v tej stroki. A človek, videč jih nastopati, misli, da ima stare in izšolane igralki in igralce pred seboj. Nek tujec mi je pravil, da bi nekateri delali čast tudi večjemu odru, sosebno pak naj omenimo gospico Alojzijo Povšetovo, ki je v zadnji igri „Nemški ne znajo“ kot Rezika pokazala svoj izredni talent za oder. Njena ljubka vnanost, prijetno doneči glas, čista in pravilno naglašana slovenščina, kakor tudi naravno, neprisiljeno kretanje, priljubi se vsakemu na prvi pogled. Župan gosp. Lozej pokazal je že večkrat svojo spretnost na gledališkem odru, toda pri zadnjem nastopu izvršil je svojo nalogo mojsterski. To pot smo opazili več novih mladih močij, namreč nastopili so prvokrat tu na počitnicah bivajoči domači dijaki in jeden Goričan, ki so s svojim nastopom v igri in pri petji pokazali, da umejo prijetno s koristnim združevati. Sosebno pohvalno se je v igri vedel sodnijski berič, ki je izvrstno markiral individualnost nekaterih ošabnih sodnijskih slug, pri katerih ima nemščina še vedno največ veljave. Toda tudi ostali igralci so častno rešili svoje zadatke. Sploh pa se moramo o naših domačih dijakih prav laskavo izraziti, kajti za časa velicnih počitnic so marljivo gojili umetno petje ter pogosto ob raznih prilikah nastopali (v cerkvi ali izven cerkve) ter s tem pokazali, da poleg svojih študij tudi marljivo negujejo umetno petje, kar je posebno hvale vredno in kar naj bi po vseh drugih večjih krajih delali ob počitnicah naši dijaki, ker s tem navdušujejo narod do lepega petja, sebi pa kratijo čas, pustivši vse druge mladostne norčije — na strani. Petje v obče pri nas lepo napreduje: v cerkvi, kakor pri veselicah; mešani zbori nam posebno ugajajo. Zadnjič sta se odlikovali gospica Alojzija Povšetova v samospěvu „Kada mi zvezda“ s spremljevanjem glasovirja (g. Lozej) in v dvospěvu „Na goro“ poleg prve tudi gospica Pleskovičeva tudi z glasovirskim spremljevanjem; obe pesmi ste Fr. S. Vilharjevi. Prvikrat smo čuli tudi necega drugega gospoda, ki se je vendar odločil sodelovati in ki nas je s svojim lepim baritonom iznenadil v dveh pesnih: „K slovesu“, besede Fr. Preširna, uglasbil dr. Ipavec in „Sarafan“, ruska narodna pesen s spremljevanjem na glasovirji.

Izmej ostalih točk naj le še omenimo čvetrospeva: „Ko gledam ti v oči“ uglasbil Ant. Nedvėd in „Jedno devo le bom ljubil“, uglasbil Viktor Parma. Oba sta krasna, tako, da ne vemo, kateremu bi dali prednost; vsaj sta pa skladatelja obeh prava mojstra, ki umeta slovenski pesni dati pravo umetniško veljavo. — Prepričali smo se pa tudi, da se g. Lozej trudi povzdigniti slovensko pesen v našem trgu. Nadejamo se, da ga v tem smislu tudi nadalje podpirajo izvestni činitelji v njegovem delovanju. — Kakor slišimo, prirede naši marljivi diletantje v kratkem novo igro, združeno s petjem, o kateri zopet poročam.

No, kako pa je s posojilnico? Kakor se sliši, je vse v pravem tiru — in z novim letom prične prav gotovo svoje delovanje. Rodoljubi, le podpirajte to prekoristno napravo za naš okraj! — Iz vsega tega razvidimo, da Mokronožanje lepo napredujejo in upati je, da v svojem naporu ne zaostanejo, temveč naj še krepkejše delujejo za pravo in sveto stvar naroda, za kar so nam porok naši na čelu stoječi možje!

Letina je pri nas povsem dobra. Ljudje so vsega veliko pridelali; sosebno pa imamo sadja prav obilo, toliko, kakor veliko let že ne. Tudi vinska trta lepo kaže (pri nas — hvala Bogu — še nimamo trtne uši) — in nadejati se je dobre kapljice, če nam Bog da še nekaj lepih dnij. — Toliko za danes, prihodnjic kaj družega! —

vršile vaje, priznava sposobnost in izurjenost vojaštva in izreka svoje zadoščenje, da je bilo zdravje vojaštva vsled bržnosti pokičanih faktorjev in radi dobre discipline tako ugodno. Cesar in država gledata z zaupanjem na vojaštvo, ki se vztrajno izobrazuje in popolnjuje ter si je v svesti svojih dolžnostij.

Kisek 22. septembra. Nemški cesar in saski kralj odpeljala sta se včeraj popoldne na lov v Pellye. Prebivalstvo ju je pozdravljalo z živahnimi eljen-klici. Cesar je odhajajoča gosta dvakrat objel in poljubil. Ob 6. uri 20 min. odpotovali cesar, vojvoda Connaught in nadvojvoda Fran Salvator na Dunaj. Številno prebivalstvo jih je pozdravljalo z navdušenimi eljen-klici.

Rim 22. septembra. Ministerski svet je sklenil, da je od 1. oktobra naprej plačevati carine z zlatom.

Berolin 22. septembra. Vsi listi razpravljajo o porazumljenju mej cesarjem in Bismarkom, priznavajoč, da je to sicer političnega pomena, da pa vzlic temu ni misliti na kako premembo sedanjega sistema, kvečjemu če bo Herbert Bismarck zopet stopil v prve vrste. Sodi se, da sta veliki vojvoda badenski in kralj württembergski najprej cesarja nagovarjala, naj odneha in da se je cesar Viljem udal, ko sta mu to isto priporočala cesar Franc Jožef in saski kralj.

London 22. septembra. Admiral Mello, vodja ustaškega brodogoja, poslal braziljski vladi ultimatum, v katerem zahteva, naj se mesto Rio de Janeiro takoj uda, sicer da je začne bombardirati brezobzirno. Prebivalstvo beži na vse strani. Ustaši izkrcali v Santosu tri polke.

Buenos Ayres 22. septembra. Vojaki v Tukumanu, Korolobi in San Juanu so se pridružili ustaškim četam in razgnali provinčialno vlado. Kongres razglasi najbrž obsedno stanje.

Tujci:

21. septembra.

Pri **Mališih:** Vitez pl. Reys, Pamer iz Trsta. — Netto, Werner, Bichler, Nissel, Neuhut, Odenthal, Heller, Müller, Pölz, Kühnel, Geiringer, Quapil, Roesler, Kerschbaumer, Glas, Kramar, Rom z Dunaja. — Beer iz Celovca. — Hönigmann iz Kočevja. — Kren, Bäcker iz Zagreba. — Pogačnik iz Črnoljca. — Jonke iz Ribnice. — Riebolli iz Kranja.

Pri **Sionu:** Weidner, Weiss, Gutman, Goldhamer, Krauss, Büchler, Ipavec, Just, Salosa z Dunaja. — Ferluga iz Trsta. — Sposel, Fürth, Bettlheim iz Velike Kaniže. — Pl. Rippitisch iz Gorice. — Weizer iz Gradca. — Medved iz Zagorja. — Verne iz Kamnika. — Hackl iz Kočevja.

Pri **bavarskem dvoru:** Tauboret, Rauber iz Gorice.

Pri **avstrijskem cesarju:** Hribar iz Postojne.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
21. sept.	7. zjutraj	729.9 mm.	12.0° C	sl. zah.	jasno	1.70 mm.
	2. popol.	730.8 mm.	21.4° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	732.4 mm.	15.0° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 16.1°, za 2.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 22. septembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	97.30	97.40
Srebrna renta	97.05	97.05
Zlata renta	119.70	119.55
4% kronska renta	96.80	96.75
Akcije narodne banke	982.—	982.—
Kreditne akcije	336.75	337.75
London	126.30	125.85
Napol.	10.02 1/2	9.98
C. kr. cekini	—	—
Nemške marke	62.10	61.87 1/2
Italijanske lire	44.70	—
Papirnat rubelj	1.31 1/2	—

Dné 21. septembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	146	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	—
Ogerska zlata renta 4%	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	75
Kreditne srečke po 100 gld.	195	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	251	—

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Paris, Steyr, Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Ischla, Ausseea, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne v Kamnik.

" 8. " 50 " zvečer v Kamnik.

" 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

" 11. " 15 " dopoldne iz Kamnika.

" 8. " 20 " zvečer iz Kamnika.

" 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—204)

Ljubljansko okrožje slovenskega ferijalnega društva „Sava“ vabi na današnji večer v klubovi sobi v Hafnerjevi pivarni na Sv. Petra cesti. — Začetek ob 8. uri.

„Sava“

Ljubljansko okrožje slovenskega ferijalnega društva „Sava“ vabi na današnji večer v klubovi sobi v Hafnerjevi pivarni na Sv. Petra cesti. — Začetek ob 8. uri.

Učne knjige

za gimnazije in ljudske šole in vse druge šolske potrebščine

Dijaški koledar

(928—11) i. t. d.

prodaja

Anton Zagorjan

knjigotržec

v Ljubljani, v Zvezdi št. 7.

Št. 1025.

Razglas.

(939—2)

Potom minuendne dražbe odda se zgradba novega zidanega mostu čez Bistrico v Kamniku.

Stroški proračunjeni so na 17.500 gld.

Pismene ponudbe, katerim je priložiti jamčevine 1750 gld., vložiti je

do 14. oktobra 1893

dopoludne do 11. ure pri mestnem županstvu v Kamniku, kjer tudi dotični načrti, proračun in stavbeni pogoji na razgled ležé.

Mestno županstvo Kamnik

dué 12. septembra 1893.

Močnik s. r., župan.

SCHUTZ - MARKE.

Kdor hoče uživati dobrot jedino prave — ne na pol sežgane in pookus imajoče

Kneipp-ove sladne kave

naj kupi le ono v rudečih štiriogelnatih zavo'ih bratov Ölz z varstvenima znankama slika in ponev. — Če se primeša

Oelz-eva kava

ki je priznana najboljši in najizdatnejši privesek navadni kavi, dobi se zdrava, cenena in hranilna kavina pijača, ki daleko presega bobovo kavo, ki nima redilne vrednosti.

Bratje Ölz, Bregenz,

od preč. g. župnika Kneipp-a jedino pooblaščená továrna za Kneipp-ovo sladno kavo v Avstro-Ogerski. (967—28)

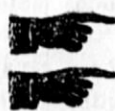
Dobiva se v vseh boljših trgovinah s kolonijalním blagom.

Zadnji mesec.

Inomostske srečke à 50 kr.

Zadnji mesec.

Glavni dobitok

50.000

goldinarjev.

Srečke à 50 kr. priporoča J. O. MAYER.

(931—5)